

Wreszcie, wnosząca zarzuca naruszenie zasady równego traktowania:

Odmowa wydania zezwolenia na objęte wnioskiem oświadczenia zdrowotne stanowi w równie oczywistym stopniu naruszenie zasady równości. Pozwana w kwestii dopuszczenia postępuje w porównywalnych przypadkach w sposób odmienny, mimo że nie zachodzą jakiegokolwiek rzeczowe podstawy dla nierównego traktowania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 3, s. 6.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja)
w dniu 30 maja 2016 r. – Solar Electric Martinique/Ministre des finances et des comptes publics**

(Sprawa C-303/16)

(2016/C 287/19)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Solar Electric Martinique

Strona pozwana: Ministre des finances et des comptes publics

Pytanie prejudycjalne

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest proszony o udzielenie odpowiedzi na pytanie, czy sprzedaż i instalacja paneli fotowoltaicznych i słonecznych podgrzewaczy wody na budynkach lub w celu zaopatrzenia budynków w energię elektryczną lub w ciepłą wodę stanowią pojedynczą transakcję mającą charakter robót budowlanych w rozumieniu art. 5 ust. 5 i art. 6 ust. 1 szóstej dyrektywy z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych⁽¹⁾, obecnie art. 14 ust. 3 i art. 24 ust. 1 dyrektywy z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽²⁾.

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej; ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 1 czerwca 2016 r. – Komisja Europejska/Republika Czeska

(Sprawa C-314/16)

(2016/C 287/20)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: Z. Malůšková i J. Hottiaux)

Strona pozwana: Republika Czeska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, że:

- (a) nie zapewniając, iż definicja kategorii C1 i C obejmuje wyłącznie pojazdy silnikowe nieujęte w kategoriach D 1 i D, Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 4 ust. 1 i 4 lit. d) i f) dyrektywy 2006/126/WE;
- (b) ograniczając definicję kategorii D1 do pojazdów silnikowych konstrukcyjnie przystosowanych do przewozu powyżej ośmiu pasażerów, Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 4 ust. 1 i 4 lit. h) dyrektywy 2006/126/WE⁽¹⁾;

2. obciążenie Republiki Czeskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Artykuł 4 ust. 1 dyrektyw 2006/126/WE stanowi, że prawo jazdy upoważnia do kierowania pojazdami o napędzie silnikowym, które należą do kategorii zdefiniowanych w tym artykule. Artykuł 4 ust. 4 lit. d) i f) te same dyrektywy definiuje kategorie C1 i C. Przesłanka, że kategoria musi obejmować pojazdy „nieujęte w kategoriach D1 lub D” jest wyraźnie przewidziana dla tych dwóch kategorii. Czeskie ustawodawstwo definiujące kategorie pojazdów nie zawiera jednak przesłanki, zgodnie z którą kategorie C1 i C są ograniczone do „pojazdów silnikowych nieujętych w kategoriach D1 lub D”.

Artykuł 4 ust. 4 lit. h) dyrektywy 2006/126/WE definiuje kategorię D1 jako „pojazdy silnikowe konstrukcyjnie przeznaczone do przewozu nie więcej niż 16 pasażerów oprócz kierowcy”, nie określając przy tym minimalnej liczby pasażerów. Czeskie ustawodawstwo wprowadza jednak dodatkowy wymóg, zgodnie z którym do kategorii D1 należą pojazdy silnikowe przeznaczone do przewozu więcej niż 8 pasażerów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 403, s. 18.